II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
της 18ης Ιανουαρίου 1999
για την τροποποίηση του άρθρου 3 της απόφασης 98/198/ΕΚ

(1999/79/ΕΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

την έκτη οδηγία (77/388/ΕΟΚ) του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση [1], και ιδίως το άρθρο 27,

τις προηγούμενες αποφάσεις 95/252/ΕΚ [2] και 98/198/ΕΚ [3],

την πρόταση της Επιτροπής,

Εκτιμώντας:

ότι, σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 1 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, το Συμβούλιο δύναται, αποφασίζοντας ομόφωνα, προτάσει της Επιτροπής, να επιτρέπει σε κάθε κράτος μέλος τη λήψη ή την παράταση ειδικών μέτρων παρέκκλισης από την οδηγία αυτή, με σκοπό την απλοποίηση της εισπράξεως του φόρου ή την αποτροπή ορισμένων περιπτώσεων φοροδιαφυγής ή φοροαποφυγής·

ότι, με επιστολή που καταχωρήθηκε στη Γενική Γραμματεία της Επιτροπής στις 20 Ιουλίου 1998, η κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου ζήτησε την άδεια να παρατείνει την εφαρμογή του μέτρου παρέκκλισης το οποίο του είχε προηγουμένως χορηγηθεί με τις αποφάσεις 95/252/ΕΚ και 98/198/ΕΚ·

ότι τα άλλα κράτη μέλη ενημερώθηκαν στις 22 Σεπτεμβρίου 1998 για το αίτημα του Ηνωμένου Βασιλείου·

ότι το εν λόγω μέτρο παρέκκλισης αποσκοπεί, αφενός, στον αποκλεισμό 50 % του ΦΠΑ που επιβάλλεται στις πράξεις μίσθωσης ή χρηματοδοτικής μίσθωσης επιβατικού αυτοκινήτου από το δικαίωμα προς έκπτωση του μισθωτή ή του μισθωτή χρηματοδοτικής μίσθωσης, όταν το αυτοκίνητο χρησιμοποιείται για ιδιωτικούς σκοπούς, και, αφετέρου, να μην εισπράττεται ο οφειλόμενος ΦΠΑ με τη χρησιμοποίηση του εν λόγω αυτοκινήτου για ιδιωτικούς σκοπούς·

ότι τα στοιχεία de jure και de facto που δικαιολογούν τη χορήγηση άδειας εφαρμογής μέτρου παρέκκλισης δεν έχουν μεταβληθεί και εξακολουθούν να ισχύουν·

ότι η Επιτροπή υπέβαλε, στις 17 Ιουνίου 1998, πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου για την τροποποίηση της έκτης οδηγίας όσον αφορά το καθεστώς του δικαιώματος προς έκπτωση του ΦΠΑ [4]·

ότι η πρόταση αυτή αποβλέπει στην προσέγγιση των περιορισμών του δικαιώματος προς έκπτωση προκειμένου να μειωθεί η ανομοιογένεια που παρατηρείται όσον αφορά τους κανόνες που εφαρμόζονται στην Κοινότητα, ιδίως όσον αφορά τις δαπάνες που συνδέονται με τα επιβατικά αυτοκίνητα·

ότι θα πρέπει, συνεπώς, να παραταθεί η περίοδος ισχύος της άδειας η οποία χορηγείται μέχρι την ημερομηνία ενάρξεως ισχύος της προαναφερθείσας οδηγίας αλλά ότι η άδεια λήγει το αργότερο την 31η Δεκεμβρίου 2000, σε περίπτωση που η οδηγία δεν έχει τεθεί σε ισχύ μέχρι την ημερομηνία αυτή, επιτρέποντας με τον τρόπο αυτό την αξιολόγηση, κατά την εν λόγω ημερομηνία, της σκοπιμότητας του μέτρου παρέκκλισης, λαμβανομένων υπόψη των συζητήσεων στο πλαίσιο του Συμβουλίου σχετικά με την εν λόγω πρόταση οδηγίας·

[1] ΕΕ L 145 της 13. 6. 1997, σ. 1· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 98/80/ΕΚ (ΕΕ L 281 της 17. 10. 1998, σ. 31).
[2] ΕΕ L 159 της 11. 7. 1995, σ. 19.
[3] ΕΕ L 76 της 13. 3. 1998, σ. 31.
[4] ΕΕ C 219 της 15. 7. 1998, σ. 16.

ότι το μέτρο παρέκκλισης δεν έχει αρνητική επίπτωση στους ίδιους πόρους των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που προέρχονται από τον φόρο προστιθέμενης αξίας,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Το άρθρο 3 της απόφασης 98/198/ΕΚ αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«*Άρθρο 3*

Η παρούσα άδεια λήγει κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος των κοινοτικών κανόνων οι οποίοι καθορίζουν τις δαπάνες που δεν γεννούν δικαίωμα προς έκπτωση του φόρου προστιθέμενης αξίας, σύμφωνα με το άρθρο 17 παράγραφος 6 πρώτο εδάφιο της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, αλλά το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 2000.»

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 1999.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στο Ηνωμένο Βασίλειο.

Βρυξέλλες, 18 Ιανουαρίου 1999.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

O. LAFONTAINE